

INOZENTEN AMEN DOLOREAREN GAÑEAN NOELA.

Inozenten ama onak
 Guztiz ziren arritu,
 Soldaduak zirenean
 Betleena urbildu.
 Izi-aldura etorri
 Zitzaien biotzera,
 Nigarra begira, eta
 Ikara gorputzera.

¡O aurchoak (erran zuten)
 Zuek bada ain sarri,
 Galdu bear zaituztegu
 Biotzen iragarri?
 Madarika dadillala
 Erodes tiranoa,
 Zeñak anbat altaratzen
 Baitu gure gozoa.

NOLA BATZUEK AURREKIN IESI ABIATU ZIREN.

Batzuk abiatu ziren
 Aurrekin iesi,
 Laster ordean zituzten
 Burreuek ardietsi.
 Bereala beren armak
 Ateratu zituzten,
 Eta aurchoei leonak
 Legez iauzi zitzaizten.
 Besoak zedutzatela
 Airean alchatuak,
 Amek ekartzen zituzten
 Aitziñera eskuak.
 ¡O burreu kruelak, andre
 Nigartsuek diuste,
 Gure aur gaiñoek zuei
 Zér egin darotzue?
 Baldin utsik bada, dituk
 Guztiak gure aldetik,
 Eta ez ezagutzarik
 Eztuten aurretatik.

Guri iguzkigutzue
 Eriozko kolpeak,
 Eta utz bizirik gure
 Jaio berri umeak.
 Bañan argatik etziren
 Batere gibelatu,
 Aitzitik eskua zuten
 Aurretara edatu.
 Batak tira; bertzeak tira,
 Ari ziren guduan;
 Soldadua garaitzen da
 Orduan azken buruan,
 Bere arma sartzen dio
 Kruelki gorputzean,
 Eta aur gaiñoa uzten
 Edatua lurrean.
 Zaurietatik zekion
 Iñurrika odola,
 Iturrian ur garbia
 Chorroetarik nola.

JUAN DE ETCHEBERRI.